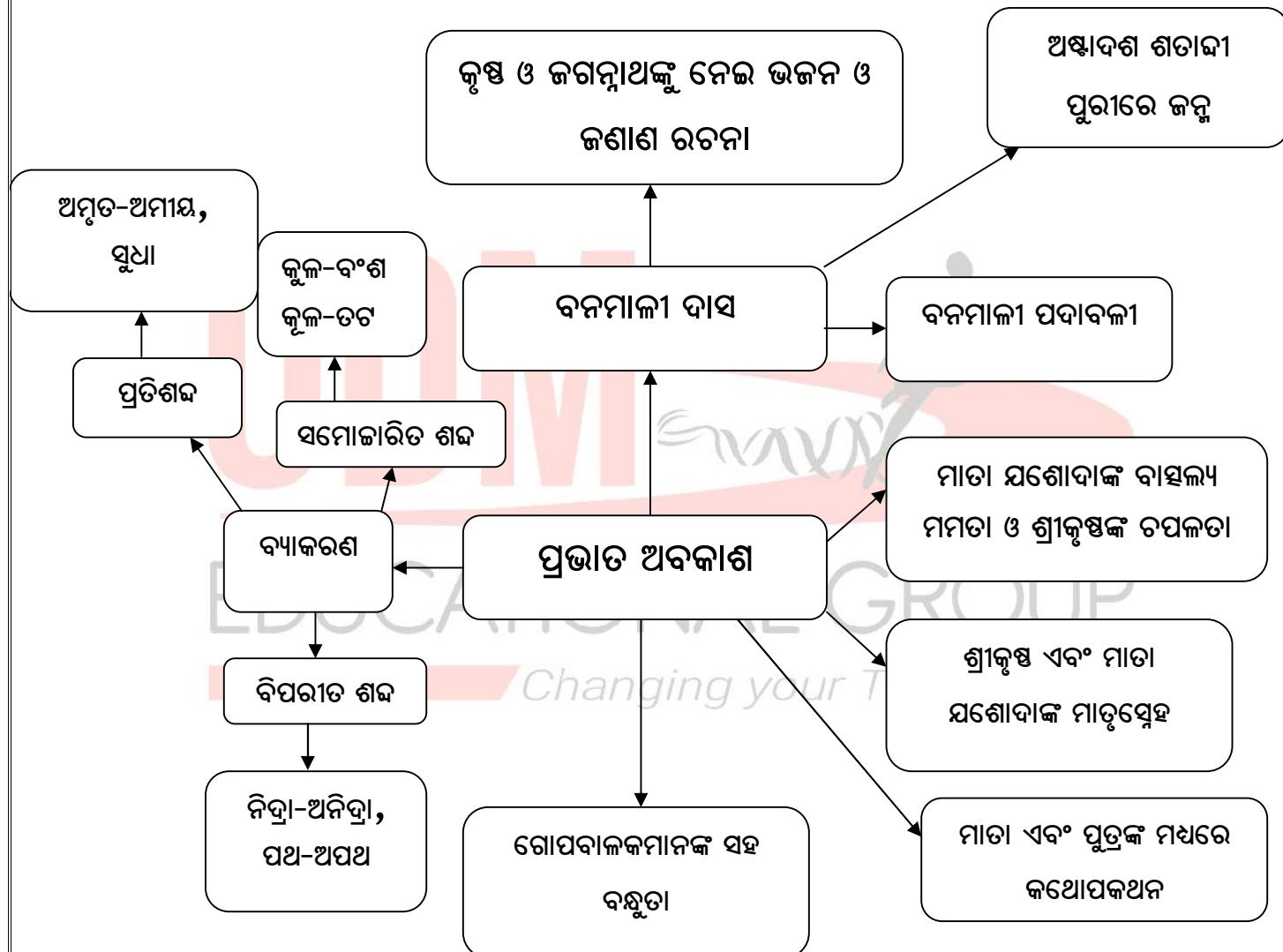

Chapter- 2

ପ୍ରଭାତ ଅବକାଶ

STUDY NOTES

MIND MAP

ପ୍ରଭାତ ଅବକାଶ କବିତାଟି ବନମାଳୀ ପଦ୍ୟାବଳୀରୁ ସଂଗୃହୀତ, ଏଥରେ ନିଦ୍ରାରତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ ନିମିତ୍ତ ଯଶୋଦାଙ୍କର ସ୍ନେହଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀର ସମାହାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ ହେବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେବାର କାରଣ ମଧ୍ୟ ଏଥରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ମାତା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ରାତି ପାହିବାର ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ମନ୍ଦିରରେ ଶୁଆ, ବୃକ୍ଷରେ କାଉ, କୋଇଲି ତଥା କୁକୁଡ଼ାର ତାକ ଶୁଭିଲାଣି ବୋଲି ମାତା କହିଛନ୍ତି । ସୁଗନ୍ଧମୁକ୍ତ ପାଣିରେ ମୁହଁ ଧୋଇ ଦେଇ କିପରି ସୁସ୍ଥାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ଯଥା - ଅମୃତ ପାଣି କଦଳୀ, ଲହୁଣୀ ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ପେଡା, ସରପୁଲି, ଖଣ୍ଡ (କନ୍ଦ) ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଇବେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ଥୁବା ଅନାବିଳ ବାହ୍ୟମ ମମତାର କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ମାତା ଯଶୋଦାଙ୍କର ସଂସାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ମାଆଙ୍କର ପ୍ରତୀକ । ମାଆଟିଏ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଶ୍ରୀଦା ଓ ସନ୍ନାନର ଅଧ୍ୟକାରିଣୀ । ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କେବଳ ଜନ୍ମ କରି ତା'ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଂପାଦିତ କରେ ନାହିଁ ବରଂ ପୁତ୍ରରେ ଅଳି ଅର୍ଜନ ସହି ପାଳି ପୋଷି ମଣିଷ କରି ଚିରକାଳକୁ ଅମର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଯାହାକି ବାଳକ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରତି ଥୁବା ମାତାଙ୍କର ଭଲ ପାଇବା ଉକ୍ତ କବିତାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି । ମାଆଙ୍କର ଆକଟ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ରହିଛି ତାହା କବିତାକୁ କରିଛି ବେଶ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଓ ହୃଦୟସ୍ଵର୍ଗୀ ।